

med ikke sagt, at der ikke fremover skal udøves kontrol fra myndighedernes side, for det skal der naturligvis, men efter regeringens opfattelse skal det fremtidige kontrolsystem på dette område frem for en forøgelse i antallet af kontroller tilrettelægges på en bedre og mere effektiv måde, end det hidtil har været gjort, ligesom kontrolsystemet skal kombineres med en række andre tiltag, der i langt højere grad end hidtil inolverer og dermed ansvarliggør navnlig besættningsejeren.

Før jeg går mere i detaljer med regeringens strategi, vil jeg kort redegøre for den velfærdskontrol, som finder sted i dag, og de problemer, der efter regeringens opfattelse vil være forbundet med den kontrolmodel, som der lægges op til i beslutningsforslaget. Men lad mig dog allerede nu sige – så det ikke kommer som nogen overraskelse for nogen – at vi fra regeringens side ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Som reglerne er i dag, foretager fødevareregionerne hvert år en stikprøvekontrol af mindst 5 pct. af alle besætninger med mindst ti landbrugsdyr og heste. En del af besætningerne udpeges på grundlag af risikoparametre som f.eks. besætningsstørrelse og medicinforbrug, mens de resterende besætninger udpeges tilfældigt ved udtræk i Det Centrale Husdyrbrugsregister.

Fødevarestyrelsen har oplyst, at det i 2008 drejer sig om velfærdskontrol af 735 kvægbesætninger, 397 svinebesætninger og 268 besætninger med andre dyrearter, som f.eks. får, heste og fjerkræ m.v.

Ud over den her omtalte kontrol følger det af dyreværnslovens § 3, at den, der erhvervs-mæssigt holder dyr, skal sørge for, at dyreholdet tilses af en dyrlæge mindst en gang årligt. Denne forpligtelse for besættningsejeren til at lade sit dyrehold tilses af en dyrlæge mindst en gang årligt skal sammenholdes med den anmeldelsespligt, som dyrlægerne har efter dyreværnslovens § 20. Anmeldelsespligten betyder, at en dyrlæge, der bliver bekendt med, at et dyr behandles uforsvarligt, har pligt til at anmelde dette til politiet. Begge bestemmelser er i øvrigt strafbelagt. En besættningsejer, der ikke sørger for dyrlægetilsyn, kan således straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, og en dyrlæge, der tilsidesætter sin anmeldelsespligt, kan straffes med bøde.

Et krav om, at der skal aflægges velfærdsbesøg i alle kvæg- og svinebesætninger hvert tredje år, vil med de cirka 22.600 svine- og kvægbesætninger med mere end ti dyr, der er i Dan-

mark i dag, betyde, at der skulle gennemføres velfærdskontrolbesøg i knap 7.500 kvæg- og svinebesætninger om året. Holdes dette antal velfærdsbesøg op imod de godt 1.100 velfærdsbesøg, der finder sted i dag, er der virkelig tale om en markant forøgelse. Og en så markant forøgelse af antallet af velfærdsbesøg vil ifølge Fødevarestyrelsen medføre betydelige meromkostninger.

For at gennemføre de mange velfærdsbesøg er det endvidere Fødevarestyrelsens skøn, at der vil skulle ansættes et betydeligt antal ekstra dyrlæger, hvilket i sig selv udgør et problem, da der i øjeblikket er mangel på dyrlæger i Danmark.

Det er i øvrigt i den sammenhæng også vigtigt at have for øje, at en myndighedsbaseret velfærdskontrol hvert tredje år desværre ikke vil kunne forhindre, at de frygtelige sager om døde og vanrøgtede dyr, der indimellem omtales i medierne, vil kunne opstå. Der er nemlig i sådanne sager typisk tale om tragiske hændelser, som ingen kan forudsige, og som udvikler sig meget hurtigt – nogle gange i løbet af få uger.

Når vi fra regeringens side ikke kan støtte beslutningsforslaget, skyldes det ikke kun det forhold, at det øgede ressourceforbrug efter vores opfattelse ikke vil kunne forventes at stå mål med det resultat, som vi ville kunne opnå med en markant forøgelse af antallet af velfærdskontroller, eller det forhold, at der på grund af den aktuelle dyrlægемangel vil være rent praktiske problemer forbundet med at gennemføre en sådan kontrol. Det skyldes således også, at der efter regeringens opfattelse må gås mere grundlæggende til værks, hvis vi skal sikre et højt dyrevelfærds-mæssigt niveau i landbruget, også på lang sigt.

Med dette mål for øje er der fra regeringens side iværksat nye initiativer, ligesom der er gennemført et grundigt analysearbejde af kontrollen på veterinærkontrollområdet med henblik på at forbedre og effektivisere denne kontrolindsats.

Som jeg redegjorde for under førstebehandlingen af beslutningsforslag nr. B 109 den 25. april sidste år, følger det af en aftale indgået mellem regeringen og Dansk Folkeparti om finansloven for 2006, at der skal indføres krav om egenkontrol med dyrevelfærd i besætninger. Formålet med egenkontrollen er at sikre, at reglerne om dyrevelfærd overholdes, og at dette løbende dokumenteres gennem de nødvendige registreringer.